

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

1. Qva parte anni mundus sit conditus. Gen. I. vers. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

NOTÆ ET
QVÆSTIONES
CHRONOLOGICÆ
IN CAPVT I.
GENESEOS
vers. 1.

IN principio creauit Deus cœlum & terram. *De mundi æternitate disputant Theologi & Philosophi: nos hîc dum inquirimus quando mundus sit conditus, duo solum in questione ponimus. 1. Vtrum vere, an hieme, autumno, an æstate. 2. Quot annis ante v-sitatam Christi æram fuerit prima rerum creatio.*

QVÆSTIO I.

Qua parte anni mundus sit conditus.

1. **A**utumno potius quàm, vere, aut æstate, aut hieme creatum esse mundum arbitrantur Rabbi Eliezer, Rabbi Abraham, & plerique Hebrœorum, Abulensis Gen. 1. q. 21. & Defens. p. 1. cap. 14. Arias Montanus de sæculis. Picus Mirandulanus lib. 7. adu. Astron. cap. 6. Serarius Iosue 7. q. 27. Petauius de Doctrina temporum tomo 2. lib. 9. cap. 6. Fauet etiam Lyranus Gen. 7. lit. d. Quam sententiam probabilioribus stabiliri argumentis ait Torriellus, die 6. sub finem, eamque Sectariorum nostri æui non infimæ notæ propugnant, vt Scaliger in posteriori editione, Caluifius Ifag. Chron. cap. 34. quæ opinio sequentibus potissimum argumentis nititur.

*Quidam
putant
Autumno*

A

2. *Primum*

1. Ratio.

2. *Primum.* Quia ante Moysen caput anni erat in autumnno: siquidem festum Tabernaculorum, mense septimo celebrari solitum dicitur incidere in exitum anni. Exodi 23. v. 16. Solemnitatem quoque in exitu anni, quando congregaueris omnes fruges tuas de agro, &c. Et cap. 34. v. 22. Solemnitatem hebdomadarum facies tibi, in primitiis frugum messis tuae triticeae, & solemnitatem, quando redeunte anni tempore, euncta conduntur. Quod vero iubente Deo Moyses caput anni ad mensem Nisan retraxerit, constat Exodi 12. v. 2. Mensis iste vobis principium mensium, primus erit in mensibus anni. Causa autem alia fuisse non videtur, nisi quod tunc ex Ægypto Israëlitarum educti fuerint. Hinc Iosephus ab huius opinionis authoribus laudatus, ait mensem Nisan, per Moysen fuisse primum in fastis, & ijs quæ ad rem diuinam spectant, ordinatum, quod in eo Hebræos ex Ægypto eduxisset: (sic enim Iosephi textum proferunt) quoad nundinationes autem, & ciuiles contractus, nihil de anni dispositione immutasse, sed primum ordinem ac modum retinuisse. Quem modum Orientales populi, ut Chaldæi, Persæ, Ægyptij seruasse videntur, annum ab autumnno ordiētes. Quibus adde Hetruscos, qui Idibus Septemb. quot annos clauum annalem figebant, ut singulorum annorum numerum designarent, testibus Festo Pompeio & Luitio, & annotat Salianus.

2. Ratio.

3. *Argumentum secundum* ex Euz primæ nostræ parentis testimonio depromunt, quæ de fructibus lignorum, ait, quæ sunt in paradiso vescimur: Vnde opinionis huius authores colligunt, ea anni parte conditum esse vniuersum, quæ fructibus arbores onerantur. Hoc autem autumnno potius, quam veri conuenit.

3. Ratio.

4. *Probatur tertio,* ex eo, quod diluuium cæperit die septimo decimo secundæ mensis. Gen. 7. v. 11. quod Octobri aut Nouembri optimè congruit, quando imbres copiosius decidunt.

4. Ratio.

5. *Probatur quarto.* Quia decebat, res à Deo in statu perfecto creari, ut sunt arbores, cum ferunt fructus, & vites vuas, quæ non nisi autumnno maturescunt.

1. Confirmatio.

2. Confirmatio.

6. *Confirmant aliqui* 1. ex Chaldæo Paraphraste, qui 3. Reg. 8. v. 2. loquens de mense Ethanim: antiquitus ait, ante Exodum dicebatur primus, nunc autem septimus. 2. ex vetustissima Synagoga consuetudine, in qua mense Tisri sacras lectiones, à primo capite Genesios auspicantur Hebræi. Addunt nonnulli testimonium Firmici, qui sub Constantino Magno floruit, asserentis antiquam sententiam esse, quæ statuit terram in posterioribus libræ compositam. Firmicum autem sic intelligunt, ut terra sit producta circa 26. diem Octobris, quando tempore Firmici, Sol in postremis gradibus libræ versabatur. Hinc concludit Caluissius, sententiam, quæ in autumnno mundi creationem constituit, nisi argumentis euidentibus ex sacra scriptura antiquissimorum authoritatibus, & coniectura probabili desumptis: Cui, inquit, contradicere, & contra sacram scripturam aliud initium rerum ab initio Hebræorum prisco diuersum institueri velle, magna temeritas.

ta videtur. Hæc ille, meo iudicio temerè: quasi verò ij sacræ Scripturæ authorita-
tem non agnoscant, qui rerum conditum Veri attribuunt. Ex allatis argumentis
inferri solum potest, opinionem eorum, qui mundi creationem in autumnò
fuisse arbitrancur, non videri temerariam. Non tamen idcirco temeritatis no-
tam merentur alij, qui contrarium sentiunt.

7. Siquidem longè plures sunt authores, qui & sacræ scripturæ infallibi-
lem authoritatem reuerentur, & Veris nihilominus amœnitatem creationi or-
bis consecrant. Per Solem quatuor annorum conversiones constituuntur, quarum prima
verna est, in qua Deus res vniuersas condidit, idq; ex eo constat, quod nunc quoque flores ger-
minent. Ita S. Ioannes Damascen. lib. 2. de fide Orthod. c. 7. Idem sentit Theo-
doceus in Exodum q. 72. vbi reddit causam, cur Deus voluerit Tabernaculum
erigi, primi mensis initio his verbis: propterea quod eodem ferè tempore creaturas con-
didit, cuius rei fidem facit arborum germinatio. Germinet, inquit, terra herbam virentem.
S. Ambrosius libr. 2. Hexa. cap. 4. In hoc ergo principio mensium cælum & terram
fecit, quod inde mundi capi oportebat exordium, vbi erat oportuna omnibus verna tempe-
ries. Vnde & annus mundi nascentis imaginem expressit, vt post hibernas glacies & hiema-
les caligines sereno solito verni temporis splendor eluceat, &c. Ergò, vt ostenderet Scriptura
veris tempora in constitutione mundi, ait: mensis hic vobis initium mensium, primus est vo-
bis in mensibus anni, primum mensum vernum tempus appellans. Idem innuit S. Grego-
rius Nazianz. Oratione 42. & clarius Nicetas in eum locum, dum ait: Mensis
igitur Paschatis, qui apud Ægyptios Pharmuthi, apud Macedones Xanticus, a-
pud Hebræos Nisan, apud Romanos Martius vocatur, hic primus in mensi-
bus introducitur atque decernitur ac principium mensium anni, fortasse quod
inde à principio primus ordine erat. Arcanus enim apud Hebræos sermo est,
hoc tempus esse, quo Deus vniuersam rerum molem condidit. Vernum porro
hoc tempus est, quo terra quoque herbas profert. Hanc sententiam tenent Pa-
tres Cõcilij Cæsariensis tempore Victoris Papæ congregati, vt refert Beda tomo
1. lib. de sex ætatibus. Cyrillus Ierofolym. catechesi 14. S. Augustinus, Elias Cre-
tensis, Irenæus, Athanasius, Isidorus, Iunilius, Strabus, Rabanus, Glossa interli-
nealis Gen. 35. Gaudentius Brixinensis tract. 1. in Exodum. Aponius, Salius Hi-
lariion, Albinus, Beda, Ado Rupertus, Hugo, Comestor, Marianus Scotus,
Rabbi Iosue, apud Lyranum, Genes. 7. quem etiam citat & sequitur Forosem-
promiensis. His assentitur Martinengus in sua magna Glossa, Ioãnes Lucidus 1.
de emend. temp. cap. 2. Salius initio suorum Annalium, Molina in opere 6.
dierum disp. 14. Caietanus, Del Rio, Cornelius Gen. 1. Emmanuel Sa. Gen. 8.
Genebrardus & Adrichomius initio Chron. Gregorius de Valentia 1. p. disp. 5.
Eusebius in Chronico, Clavius in Sphæram cap. 2. Bonfrerius Gen. 1. v. 11.

8. Probatur hæc Chronographia eorum maximè numero & authoritate
qui

A 2

qui

Temeritas
Caluissis.Plures
mundum
vere con-
ditum
sentent.

Probant.

4
qui difertè primam rerum molitionem ad vernum tempus referunt. Si enim, ut dici solet, vox populi, vox Dei; ubi paria militant argumenta, in eorum sententiam proniores esse solemus, qui tum multitudine, tum autoritate præstant. Qui mundi primordia in autumnum vel æstatem conijciunt, nec plurimi, nec admodum ab antiquitate commendati sunt, ut ex dictis manifestum est.

*Miracula
sine ratio-
ne nõ sunt
multipli-
canda.*

9. Deinde licet initio nascentis vniuersi Deus non nulla fecerit eodem tempore, quæ diuersis postea anni tempestatibus prodierunt; sine ratione tamen plura præter ordinarium naturæ cursum fingi non debent. Quod terra tunc produxerit herbas virentes, & arbores fructiferas testatur Moyles Gen. I. v. 12. fructus etiam aliquos ex arboribus pependisse fidem facit Eua: *De fructu lignorum, quæ sunt in paradiso, vescimur*, inquit, Gen. 3. v. 2. Fac igitur verno tempore mundum à Deo creatum, ea dispositione & rerum facie, quæ postea redemptibus annis fuit per mensum Nilam in Palæstina, vicinisque regionibus, additis si placet nonnullis extraordinaria Creatoris beneficentia fructibus, ad primorum parentum usum honestamque delectationem. Veri succedat æstas, ætati autumnus, autumno hiems, iuxta eum, qui postea tenuit naturæ cursum, sine alia circa annum rerum ortum & interitum mutatione. Sic huius anni primi quadripartita varietas sine nouo miraculo decurret. Sit est, ut dicas in primæ rerum productione eam fuisse plantarum & fructuum rationem, quæ autumno postea extitit abundantia quidem fructuum, & aliqualis herbarum copia reperiebatur, sed semimarcidarum & maiore ex parte deteriorum, quam vere, aut ætate esse soleant. Omnibus verò floribus & fructibus, qui veris & æstatis decursu consumi solent, prima nascentis mundi facies destituebatur. *Gemebant igitur*, ut scribit Sallianus, *in illo communi totius terre gaudio, totæ arborum, prunorum, malorum assyriarum, Medicarum, Persicarum, Armenicarum genera. Scabant, non sine pudore, cum cæteris, totæ species pyrorum, ficuum, amygdalorum, aliæque non pauca. Marcebant rosæ sine rosis, & liliorum caudices sine liliis, omniumque, pene florum planta, quarum vis à Deo tanta producta est, suis viduata ornamentis, nullum poterant quasi symbolum hanc mundi primam celebritatem conferre. Absit, inquit nonnulli, tam tristis rerum ortus absit tam lugubris rerum primæ orientium vultus, quin potius Creatoris benignitate & potentia factum eredamus, ut hæc saltem vice, autumnus suo, veris, æstatisque decore, florum herbarum, frugum, varietate, efficacia, pulchritudine gauderet. At contra reclamabunt alij, neque tot miracula sponte concedent, quot requiruntur, ut autumnali frigore tellus plantis, plantæ floribus ac frondibus, in speciem vernorum æstiuorumque mensium decoteret, idque exiguo illo temporis spatio, quo hiemis asperitas imminebat, recentes illas mundi delicias, vel confestim absumptura, vel nouo rursus miraculo non læsura.*

Ratio 10. Non male igitur Damascenus, Cyrillus, Theodoretus, Ambrosius & alij,

alij, mundum vere potius, quam autumnu productum colligunt ex eo, quod *S. Damasceni, &c.* Scriptura dicat Gen. 1. v. 11. *germinet terra herbam virentem &c.* & v. 12. *Et factum est ita.* Terræ nempe superficies plantis, alijs germinantibus, alijs iam in culmos adolescentibus, alijs gemmantibus, alijs florentibus, alijs fructus, vel naturæ suæ conditione, vel beneficio diuino, victui hominibus recens creatis suppeditante ferentibus. In hoc enim, quod aliquas arborum perfectæ magnitudinis, onultas pomis Deus creauerit; aliquid eum supra vires & ordinem naturæ fecisse palam est: plura sine sufficienti indicio miracula non sunt asserenda, vt SS. Patres tacite videntur insinuare.

11. Nec inepta est eorum coniectura, qui cum Patribus Synodi Palæstinæ, *Alia Ratio* mundum ea anni constitutione reparatum autumant, quo ante conditus fuerat. Xantico mense, inquit Cyrillus, *ver est reliquum, estq; hoc tempus mensis primus, in quo festum Paschæ prioris erat typica, nunc vero est vera.* Hoc tempus est creationis mundi. Et Theodoretus l. c. *Deus sub idem tempus liberavit populum Israel à seruitute Aegyptiorum, & Gabriel Archangelus S. Virginis Mariae letum nuncium admirandi partus attulit: eodem quoque tempore Christus Dominus salutarem pertulit passionem.* Simili diuinae providentiæ dispositione factum est, vt eodem mense Casleu templum Ierosolymitanum diuino rursus cultui dicaretur, quo ante triennium fuerat contaminatum. i. Machab. 4. v. 54. *Secundum tempus, & secundum diem, in qua contaminauerunt illud gentes, in ipsa renouatum est in canticis & citharis &c.*

Huc referunt nonnulli, quod naturæ lumine vidisse, aut aliunde inaudisse videtur, & cecinit Virgilius 2. Georg.

*Non alios prima crescentis origine mundi
Illuxisse dies, aliumve habuisse tenorem
Crediderim. Ver illud erat, ver. magnus agebat
Orbis, & hibernis parcebant flatibus Euri.
Cum primum pecudes læcem trauserunt &c.*

12. Tertia opinio est eorum, qui mundum æstare etearum asserunt, quod *Pausi mundum æstare etearum opinantur.* facit Gerardus Mercator initio suæ Chronol. probatque ex eo, quod Columba circa medium mensis vndecimi viridem oliuæ ramum ad Arcam Noë retulit Gen. 8. v. 11. quod mensi Maio conuenire putat, quando non oleæ solùm sed & cæteræ arbores maximè virere solent. Vnde infert, mensẽ primam oliuæ fuisse Iulium, eam vtique ob causam, quod mundus tunc conditus fuerit. Hinc Aegyptij solem initium Leonis ingressum, quando mundus producebatur, vt refert Solinus cap. 35. At verò Ioannes Keplerus sub finem primæ partis Tabularum Rudolphi, primam rerum effectiõnem tribuit diei 24. Augusti, (stylo Iuliano antorsum reducto) cum Sol foret in puncto Solstitij æstiu, anno ante modernâ ætatem 3993. quia scilicet, inuenit tunc situm planetarum orbis creationi conuenientem, vt ipse arbitrat. *A 3 13. De*

Notand. 1. 13. De hac quæstione monent boni authores .1. hic apodixes minimè requirendas, aut argumenta irrefragabilia: ac proinde haud ita pertinaciter vni parti adhærendum, vt altera tanquam erronea damnetur. *Neque enim vtram in partem inclines, magnopere interest.* inquit Petauus. Et Clavius: Quicquid sit de tempore, quo mundus fuerit creatus, cuiuslibet, per me licet, vt teneat, quod vult.

Notand. 2. 14. Notant 2. dici non posse, cum Deus mundum crearet, fuisse in quavis terræ plaga, ver, aut æstatem, vel autumnum; sed hanc disputationem esse de terra Palæstina, vicinisque regionibus, quarum in eblas hæc scribens Moyses erudiebat, seque ad eorum captum accommodabat, qui in medio orbis à se cogniti Palæstinam constituebant, iuxta illud Ezechielis 5. v. 5. *Ista est ierusalem, in medio gentium posui eam, & in circuitu eius terras.*

Opinio Auctoris. 15. Quibus consideratis libentius eorum rationibus subscribo, qui mundi creationem vere factam autumant: idque propter autoritatem eorum, qui secundam propugnant sententiam, & ne miracula sine necessitate multiplicentur.

Ad 1. Rationem. 16. Ad primum argumentum primæ opinionis dici potest, caput anni fuisse antiquitus in autumnos; non quod tunc mundus fuerit conditus; sed quod veteres autumnus opportunitatem secuti, in contrariis eam anni partem principem constituerint, in qua collectis frugibus, & partis pecoribus, suas quisque rurales & pastoritias gazas videret, suarumque rerum copiam, inopiamve perspectam haberet; quod etiamnum ad S. Remigij aut S. Galli festum, pluribus in locis fieri solet. Imò & Hebræi idem in annis Sabbaticis & Iubilæis obseruant, quos à mense Tisri ordiuntur, & olim ordiebantur, ne alius esset, qui seminaret, alius qui meteret; nulla habita ratione temporis, quo mundum Deus è nihilo produxisset. Concedendum igitur præcis temporibus initium anni ciuilis in autumnos fuisse: sed negandum non est, quin etiam olim in vere annus inierit: sicut re ipsa Hebræi semper duplex anni principium obseruarunt, nempe in Tisri & Nisan.

Cur Nisan sit casus anni. 17. Sacri anni primordia ad mensem Nisan iugiter Moyses reuocauit, idcirco fortè, quod iam pridem ab ipsa rerum origine, inde singuli anni deducerentur, vt ex Ambrosio, Nazianzeno, Niceta colligit Salianus. Iuxta autem huius reuocationis causa fuit, quod tunc etiam Hebræos ex Ægypto eduxisset. Quemadmodum igitur ferias hebdomadarias Moyses non primum instituit, sed ad Sabbati obseruationem primænamque dispositionem perpetua lege sanxit: ita fieri potuit, vt non tam de nouo annum à Nisan ordiretur, quam antiquum morem renouaret, & mensem antiquitate primum, paschali celebritate in perpetuam Exodi memoriam exornaret. Sicut enim festum hebdomadarum, ob messis beneficium à Deo institutum non impediabat, quo minus eodem

dem die legis datæ memoria recoleretur: ita eductio ex Ægypto non obstat, quin eodem mense orbis productus esse credatur. Vnum si alicubi legislator expressit; alterum idcirco non negauit. Iosephus loco citato tantum ait, Moysen initium anni definiuisse Nisan, & per eum mentem ex Ægypto populum eduxisse, vt patet ex Græco. Deinde Iosepho, si opinaretur mundum autumnii tempore factum, opponi possent SS. Patres, qui contrarium arbitrantur. Vide quæ in hanc sententiam recole Exodi 12. v. 2.

18. Argumentum secundo loco propositum ex dictis facile soluitur. Eua enim non dixit, se ex omni genere fructuum, quos terra productura erat, velci: sed ijs duntaxat, quos Deus in paradiso creauerat, siue extraordinario, siue eomodo, quo annis quibusdam melioribus, in agro Damasceno proueniebant in vere: multo nimirum felicius, quam nostro aut auorum tempore, vt plerique notant in illud Psal. 106. *Terram fructiferam in salugine, à malitia inhabitantium in ea.*

Ad 1. Rationem.

19. Nec quicquam etiam concludit tertia ratio, nisi constet aliunde diluuium & mundi creationem in eandem anni partem, & quidem autumnalem incidisse. Cum autem cataclysmus supra naturæ vires toti orbi castigando inductus fuerit, non est, quod Octobri, aut Nouembri potius quam Aprili vel Maio tribuatur. Causæ diluuii non physicæ, sed supra vim & ordinem physicam fuerunt.

Ad 2. Rationem.

20. Denique, sicut Eua & reliquæ sexus feminei animantes, ex eo, quod essent in statu ad generandum apto, dici poterant perfecta Dei opera, quamuis necdum in utero sætum gestarent, ita & arbores frondibus vestitæ, & floribus ornatae, licet necdum fructibus onustæ. Taceo non paucas arbores videri non nihil de sua perfectione amisisse, & quasi senio confectæ, vbi earum fructus perfectè maturuerint. Neque verò vniuersi perfectio, tam in vniuscuiusque rei specie, quam variarum rerum collectione cernitur, vt puta ea varietate, qua in horto, aut ampla regione diuersi generis arbores, frutices, segetes successiuis temporibus fronde, flore, fructu decorantur.

perfecta Dei opera quomodo?

21. Ad primam confirmationem idem dicendum, quod ad primum argumentum dictum est: puta eum mensẽ civiliter fuisse primum ante Exodũ, computandis vero mundi annis, septimum, sicuti post Exodum, diuersis rationibus, modo primus modo septimus numeratur. Lex hoc fecit, vt Hebræis non liceret, ab autumnno duntaxat annum inchoare; sed Nisan etiam primus in mensibus anni censeretur.

Ad 1. Confirmationem.

22. Ad 2. confirmationem: nego inde sequi mundum in autumnno creatum; sed homines collectis terræ frugibus meminisse debere Creatoris cæli & terræ, tanquam primi omnium bonorum authoris, cui proinde, non Dijs alienis seruiendum & gratias agendum. *Consuetudini synagogæ oppono morem*

Ad 2. Confirmationem.

Ecele-

Ecclesiæ, quo fit, vt sub Veris initium, nempe Dominica Septuagesimæ Lectio-
nes horarum Canonicarum ab initio Libri Geneseos auspicietur Ecclesiæ. Fir-
micus nisi quis eum violentè interpretetur ab ijs dissentit, qui mundi creatio-
nem ad initium libræ referunt, non minus quàm à nobis, qui mundum Vere
creatum arbitramur. Sic eius authoritas hac in re non magnopere curanda est.

*Æstate nō
est mūdus
conditus.*

23. Tertia opinio vt paucissimorum est; ira argumento debilissimo niti-
tur. Oliua suua virorem alijs etiam anni temporibus conseruat. Nec quicquā
mouere debet. Egyptiorum authoritas sine ratione adducta: quod enim in re-
bus controuersis gratis asseritur, gratis pariter negari potest. Nec est ratio, cum
omnes planetæ in 4. punctis Cardinalibus potius, quàm alio inter se aspectu
creari debuerint, & quo iure, vt cætera fileam, eum situm primæ astorum mo-
litioni congruere vult Keplerus, eodem alius negauerit, & fortè meliori, nimi-
rum si plurium antiquitate, doctrina sanctitate præstantium suffragijs nitatur.

QVÆSTIO II.

*Quot annis Mundi creatio aram Christi vulgarem
præcesserit.*

*Varia hæc
de resenti-
tia unde
oriuntur.*

3. **H**Ac de controuersia fere dici potest: quot capita, tot sensus. Adeo diuersæ
sunt hinc Chronologorum, sacre Scripturæ interpretum, & aliorum con-
iecturæ. Creant hoc dissidium antiquorum monumentorū obscuritas, salebræ,
quæ varijs temporum interuallis occurrunt, textus Græci ab Hebræo discre-
pantia. Obscuritas ex eo nascitur, quòd cum certa annorum summa ponitur,
non constet, vtrum illi anni currentes, an absoluti, aut aliquot mensibus redun-
dantes accipiendi sint, putà illi 130. anni, qui Adamo ante Natiuitatem Sethi
attribuuntur & illi 105, quos Sethus vixit antequam Enos nasceretur, si expleti
accipiantur, conficiunt 235. si labentes erunt circiter 234. si denique redundan-
tes, fortè 236. Cum igitur decem eiusmodi numeri cap. 5. Geneseos, & totidem
cap. vñdecimo ponantur, valde perplexa redditur Chronologia. Idem est, de
annis Abrahamæ, Isaac, Iacob ante filiorum procreationem, idem de annis Iudi-
cum, de annis Regum Iuda & Israël, aliisque eiusmodi passim occurrentibus.

*De Cainā
ad inore.*

2. Nec minorem obijciunt difficultatem salebræ de annis, quos plerique
tribuunt Cainan iuniori: alii prorsus expungunt. Quidam Abrahamum na-
tum volunt anno septuagesimo parentis sui, alij centesimo tricesimo. Vnde
valde incertum remanet interuallum annorum, qui à diluuiio ad Abrahamæ nata-
lem intercipiuntur. Si enim Cainan omiseris & Abrahamum septuagesimo
Thars